

СТАНОВИЩЕ

за дисертацията на Симеон Игнатов Василев
на тема „Лидерство в глобална медийна среда“
от проф. д-р Динко Динков – УНСС

Основание за представяне на рецензията: член на научното жури по защита на дисертационния труд съгласно заповед №39-189/22.03.2018 г. на ректора на Софийския университет „Св. Климент Охридски“.

1. Информация за докторанта

Симеон Василев е известен български журналист, с изграден авторитет сред медиите и обществото. Той е завършил немска езикова гимназия и специалност „Българска филология в Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Работил е и е заемал ръководни постове в различни български медии. Хонорован преподавател е в Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Изнасял е лекции в Дипломатическия институт към министъра на външните работи, УниБИТ, Университета в гр. Бон, Германия. Автор е на 4 книги, на документални филми и много публикувани и излъчени журналистически материали. С представената дисертация той доказва афинитет към академични занимания, които продължително са го изкушавали. Впечатляващо е това, че успява да изпълни задълженията си на докторант в рекордно кратък срок. Зачислен е със заповед на ректора на Софийския университет „Св. Климент Охридски“ на 10.10.2017 г. и очевидно дисертационният му труд е бил във висока степен готов за започване на процедура за публична защита пред научно жури.

2. Обща характеристика на представения дисертационен труд

- **Важност и актуалност на проблема**

Радикалните промени на големия завои в история в края на ХХ и началото на ХХІ век са голяма провокация за човешкия разум и за

обособените области на познанието. Представеният дисертационен труд се вписва в усилията за осмисляне на зародилите се нови процеси в различни сфери на обществения живот. Докторантът Симеон Игнатов се е фокусирал върху ефекта от промените върху един особен феномен – лидерството. С характерен свой стил той предлага оригинални съждения за характеризирани на идентифицирани от него лидери от първото десетилетие на XXI век. Има потребност от публикуването на този труд, който ще се приеме като актуално четиво.

- **Обем и структура**

Дисертацията е вместена в обем от 250 страници, шест приложения и една таблица (също част от приложенията). Изложението е организирано в предговор, пет основни структурни единици и заключение. В подреждането им има логика, водеща към основната теза на труда, че „политическият възход и политическия залез на лидерството имат своите закономерности, включително и медийното им отразяване“.

- **Използвана научна литература**

За разработването на дисертацията са използвани 333 източника, от които 92 са от глобалната мрежа. Сред тях има стойностни монографични издания, научни статии, документи, анализи, доклади, социологически изследвания. Всички материали са използвани добросъвестно, цитирани са коректно, към някои са направени критични бележки. За разработването на дисертацията са подбрани и използвани релевантни на темата източници. Отчитайки търсетето на връзката между процесите в международните отношения и международната политика и тяхната медийна интерпретация, не е отредено подобаващо място на изследвания, които отидоха отвъд конвенционалните парадигми за разбиране на съвременните международни отношения. Оформеният научен апарат е надежден и подпомага читателите.

3. Оценка на дисертацията и получените научни и научно-приложни резултати. Критични бележки, препоръки и въпроси.

Дисертационният труд на Симеон Василев анализира един особен аспект на феномена лидерство – ролята на глобализираната медийна среда за утвърждаването и провалите на водачите. Логично започва с оценки за ролята на медиите в съвременния свят. Той отделя специално внимание на политическото лидерство и журналистическите му интерпретации и насочва читателя към ролята на медиите в създаването и рушенето на политическите читателя към митовете в глобализирана медийна среда при мощни информационни потоци и освободени от оковите на традиционните форми на организиране на обществения живот социални мрежи. Те имат способността да градят образи във възприятията на хората, които са митологизирано отражение на действителността.

Авторът търси опора в различни теоретични обобщения и в случая мисля, че би било полезно позоваването на утвърдилата се през 70-те години на миналия век „теория за перцепциите“. Тя предложи инструментариум за по-добро разбиране на процесите в международната политика, като се отчита и начина на субективното възприемане на фактите и събитията.

В третата и четвъртата основни структурни единици, които би могло да се обединят, докторантът прави опити за осмисляне на промените в международните отношения след края на „студената война“ и подчертава силната връзка между някои нови явления в международните отношения и журналистиката. В тази част на дисертацията би било уместно да се представят основни теоретични подходи за осмисляне на процесите в международните отношения. С позоваването само на Ханс Моргантау, един от видните представители на школата на реализма, се подчертава празнотата в изследването за многобройните други течения и школи. Ако им беше отредено подобаващо място, авторът можеше да направи по-точни портрети на седемте известни политици, които е подбрал като знакови за първото десетилетие на XXI век. Всеки от тях е дал да се разбере склонността му да се опира на някои от теоретичните концепции и парадигми. Например, и Кол, и Буш, и Блеър, и Обама бяха под силното влияние на един от

модерните подходи за определяне поведението в международните отношения, предлаган от школата на конструктивизма. Според последователите на Александър Венд международните отношения като всички други социални отношения могат да се конструират.

Считам, че при подбора би могло да се отреди място на лидери от Китай, Русия и др. Дисертацията би станала по-интересна, ако в нея се засегтеше и въпроса за лидерството на трудни за идентифициране, но реални сили в съвременния свят като Ал Кайда, Ислямска държава, създателите на принципно нови социални образования като Фейсбук и др.

За мен остана без отговор въпроса „Защо в дисертацията се бяга от лидерството и медиите в България?“.

4. Оценка на научните и научно-приложни приноси

В автореферата докторантът претендира, че със своята дисертация е направил осем основни приноса в изслезванията за ролята на медиите в изграждането на политическото лидерство. Не намирам основания за оспорване на твърденията. Според мен основният приносен момент в този труд е потърсената връзка между променящата се международна система и глобализираната медийна среда като нов детерминиращ фактор в лидерското израстване и развенчаване.

5. Оценка на публикациите по дисертацията

Докторантът е посочил три свои публикации, които наистина са посветени на различни аспекти на темата на дисертацията. Но в изложението той се позовава на свои книги, в които също се засягат въпроси, свързани с обекта на изследване.

6. Оценка на автореферата

Авторефератът отразява синтезирано съдържанието на дисертационния труд и в резюме представя идеята, тезата, и резултатите от изследването.

7. Заключение

На оценяване е подложен резултатът от една успешна докторантура. Докторантът Симеон Василев е извършил сериозна събирателска и аналитична работа и е създал добра основа за обосновани изводи. С този труд той демонстрира нюх и способности на изследовател, който, стъпвайки коректно на постижения в осмислянето на проблемите, свързани с променените условия за митологизация и демитологизация на лидерството в глобализирана медийна среда, създава свое оригинално произведение. С дисертацията си докторантът дава убедителни аргументи за аспирациите си към докторска степен. Считаю, че той като утвърден журналист трябва да бъде насърчен да продължи да израства като проникателен специалист и да продължи своите академични занимания. Затова приканвам и останалите членове на научното жури да гласуваме **за присъждането на Симеон Игнатов Василев образователно-научната степен „доктор по обществени комуникации и информационни науки (международна комуникация).**

12 април 2018 г.

.....

/проф. д-р Динко Динков/